

СРВОБРАН

SUBSCRIPTION RATES
United States of America one year 60c.
Canada, Europe e t c. one year \$1.50

Srbobran published every Thursday at
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

ПРЕТПЛАТА:
За Сјед. Државе на годину 60 ц.
Канаду, Европу итд. год. \$1.50

Србобран излази четвртком на
443 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА SRBOVRAN SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“.

Број 384

ЊУЈОРК, Њ. Ј., ЧЕТВРТАК, 16. ФЕБРУАРА 1917.

ГОДИНА 7.

Србија и Бугарска

— ВАЖНА ИЗЈАВА Г. Н. ПАШИЋА. —

Председник министарског савета и министар спољних послова Србије дао је дописнику „Пти Паризјена једну изјаву из које, према француском листу „Курир Сједињених Држава“, дајемо најважнија места:

„По примеру Немачке и Аустро-Угарске, и Бугарска је дала неутралним државама одговор на ноту Споразума. По обавештењима која смо дбили, тај се одговор не разликује много од одговора који су дале централне силе, што поново доказује потпуну потчињеност Бугарске немачкој власти. Једна једина тачка јесте нова и занимљива.

„На два места, Бугарска је изјавила да је ушла у рат стога што су јој њени суседи угрожавали опстанак, смерајући да поделе њено земљиште.

„Мене је запрепастило извртање чињеница изнето у тој изјави. Суседи Бугарске, а пре свега Србија — против које је, у осталом, та изјава поглавито и наперена — никад нису имали намеру да униште Бугарску и приступе подели њеног земљишта. Напротив: у току периода, који је настао почетком рата а завршио се мучним бугарским нападом, Србија је у више махова износила предлоге, да чак чинила и званичне кораке, који су имали за циљ не само одржање Бугарске него чак и њено увећање. Тако је Србија, у самом почетку рата, предложила Румунији и Грчкој да заједнички изјаве Бугарској да су вољне да изврше ревизију Букурешког уговора у њену корист. У своје пак име Србија је изјавила Русији да је, не чекајући одговор осталих сила потпишница Букурешког уговора, вољна да учини Бугарској територијалних уступака источно од Вардара. Кад је Турска ушла у рат, Србија је позвала Бугарску да се одужи своје ослободиоци Русији, и обедала јој у накнаду територијалне уступке. Бугарска је одбила да ступи у преговоре, наводећи за изговор неутралност коју би повредила ако би стала уз Русију. Најзад, извесно време пре бугарске мобилизације, кад је Споразум учинио кораке код Српске Владе да би добио територијалних уступака у корист Бугарске, Србија је изјавила да пристаје, у интересу што скорнијег свршетка рата и ради стварања балканског споразума, да учини територијалне уступке. Жртве које је обећала биле су огромне. Она је уступала и земљиште западно од Вардара — скоро целу фамозну линију из уговора од 1912 године, па и сам Битољ; задржавала је само Прилеп и право на заједничку границу с Грчком!

Бугарска је одговорила као што је познато. Она је издајнички напала Србију и ступила у рат против Споразума. Тек после свога уласка у рат дала је Бугарска објашњење за своја стална одбијања. Бугарска влада открила је своју игру у једном чланку званичног листа „Народни Права“. Она је ту изјавила јасно и разговетно да изговор који је навела није истинит и да је Бугарска, да је хтела, могла примити српске уступке, пошто су они потпуно задовољавали све њене претензије у Македонији. Ако је она, и поред свега тога, ушла у рат против Споразума, то је стога што није могла допустити да се Русија намести у Цариграду и да се Србија увећа. То је потпуно разумљиво, јер би Цариград у руским рукама и увећање Србије значило за њу крај њене хегемоније на Балкану и представљало моћну препреку њеним освајачким прохтевима. То су прави узроци — њеног уласка у рат. Ове историјске чињенице показују јасно да је тобожњи изговор Бугарске заснован на лажима, и да Бугарској, а не њеним суседима треба приписивати жеље за освајањем и поделом.”

РАД ГЛАВНОГ ОДБОРА СРПСКЕ НАРОДНЕ ОДБРАНЕ У АМЕРИЦИ.

Ових дана оштампаће се и растуриће по Српским колонијама проглас Одбора о стварању организације у земљи, па се моле пријатељи да тај проглас по колонијама изложе у Народним Домовима, читаоницама, хотелима, салонима и свима другим местима, на таквом месту да га може сваки наш човек да прочита.

Саопштава се још да ће се ових дана разаслати писма пријатељима у унутрашњости у којима се позивају на рад за стварање организација.

Нарочито писмо добиће и сви власници и уредници наших српских новина у којем се моле за пристанак да се све наше српске новине сматрају као орган наше Народне Одбране.

ПОМЕН

ДОБРОВОЉЦИМА ИЗ АУСТРО-УГАРСКЕ, КОЈИ СУ ПАЛИ ЗА УЈЕДИЊЕЊЕ СВИХ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА.

(Допис са Крфа.)

Југословенска националистичка омладина давала је, 31 децембра, по старом, у Српској Цркви на Крфу, свечани парастос свима Србима, Хрватима и Словенцима, из Аустро-Угарске, који су погинули у овоме рату борећи се за уједињење нашег троименог народа.

Помену су присуствовали: Министар Председник Господин Никола Пашић и остали чланови Краљевске Српске Владе, који се сада налазе на Крфу; затим српски народни посланици, све грађанске и војне власти, многобројни добровољци, грани и омладинци. Црква је била дупком пуна.

Чиноедјствовао је Његово Високопреосвештенство Митрополит Србије Господин Димитрије и одржао овај леп говор:

„Блажени су које си изабрао и примио, Господо. Они ће се наставити у твојим дворанима. (Пс. 67.)

„Уважени скупе, драги моји духовни синови!

„Јунаци којима данас чинимо овај помен доиша су Божји изабраници. Они су од самога Бога изабрани да своје народу јуначком својом смрћу осветле пут, којим са садашње историјске раскрснице треба да пође. Њихова су имена највећа част данашњем колу наше омладине, и њихове јуначке сени доиша су се придружиле у небесним Божјим дворанима великом збору великих и заслужних јунака, који падоше за свој народ, од када се зна за историју сва три наша племена.

Братска веза коју они засноваше и јуначком братском крвљу заједнички залише, не може никада више бити раскинута. И величанствени храм слободе и јединства, који се подиже на њиховим јуначким и мученичким костима, не може никада ни од какве силе бити порушен. Тај храм биће најдрагоценије светилиште целом нашем народу, и његова најдаља поколења њему ће тежити и за његовим светињама жудети. Наша омладина наша је будућност, и догод у њој буде јунака и радника једнаких овима, којима сада чинимо помен, наш народ не треба да страхује за своју судбину. Велике су муке јуначке и велике невоље пањеничке, које сада подише сва три наша племена, али је велика и на чврстом темељу заснована и наша нада. Имајући пред очима дивне узоре витештва и племенитости наших палих јунака, чија имена сада помињемо, и многобројних њихових другова, наши ће потомци увек знати са каквим пожртвовањем треба да раде на великом народном делу.

„Када буде довршена велика наша државна грађевина, за коју падоше ови дивни јунаци, наша ће омладина поћи и даље њиховим путем и са енергијом и пожртвовањем, сличним њиховом, умети да своју отаџбину поведе и општељубивачкој култури. Племенитост душе и светао ум нашега народа јавише се тек тада пред осталим човечанством у пуној својој красоти. Сви народи који су му у овим тешким данима пријатељи, видеће да је наше племе било достојно њиховог пријатељства и потпоре. Преко наше омладине увериће се наши пријатељи и о томе, да ће наше племе, које је кроз дуге векове трпело неправде од туђина, умети да цени право и слободу других народа, који га окружују. У кратком свом обновљеном животу наш се народ увек радовао ослобођењу околних подјармљених народа и према својим силама и помагао њихово ослобођење. Према овоме, и наша омладина, у своје раду на уједињењу и култури свога племена, може с правом очекивати само симпатије и пријатељство свега просвећеног човечанства и нарочито народа, који знају колика је неправда за један свестан народ туђинско ropство.

Одајући заслужно поштовање сенима витешки палих наших омладинаца и ја у име наше пострадале цркве и отаџбине позивам њихове другове, да истрају на путу части којим су заједно са њима пошли. Високи идеали за које су они пали, нека су и њима свагда пред очима. Пред светињом тих идеала нека ишчезну све разлике и све предрасуде, које су непријатељи међу нас уносили, да би нас што дуже држали разједињене и у своје ropству. Слободи могу искрено послужити само духовни сами собом слободни и чисти од свих предрасуда и себичности. У колико су дани за нас тежки, у толико треба да је јача наша духовна снага. Само са тако јаким духовном снагом и истрајношћу можемо порушити све непријатељске преграде којима су нас вековима раздвајали једне од других. Наше заједничко страдање и витештво оваквих јунака отворило нам је очи, да боље једни друге познамо, да видимо да смо браћа и да се у овом општем страдању братски заградимо. Из тог загр-

љаја не могу нас више никад отргнути ни сила, ни претње, ни лажна обећања туђинска. Наши пали јунаци својом витешком смрћу већ су казали како непријатељима, тако и осталом човечанству: хоћемо да смо своји и у своје властито заједничком дому.

Борба наших јунака и страдања свих наших саплеменника неисказано је мучна и тешка, како је до наших дана ни један други народ није поднео ни водно. Силни су и многобројни непријатељи који су нас опколили и напали, али је тврдо наше уздање у Бога и у витештво наших јунака, и ми се у истини, подобно божанском Псалмопевцу, можемо и потужити и похвалити његовим речима: Сви народи опколише ме, али им се ја успротивих именом Господњим. (Пс. 117.)

„Нека су, дакле, благословене душе наших омладинаца, сакупљених из свих крајева наше простране отаџбине, који овако јуначки падоше и оставише у завештање својим друговима и свима нама своју велику идеју, да за њу даље радимо са самопожртвовањем равним њиховом. Нека су благословени њихови гробови, који ће остати вечна светиња за цео наш народ, а њихов помен благодарно ће прелазити с колена на колена, догод траје нашег племена.

„Вечна им памет и слава им!”

Овај свечани помен оставио је дубок утисак на све присутне. Са њега се свак разишао потпуно уверен у душевну снагу нашега народа, која ће нам донети победу. Свак је отишао са осећајем дужности, да пође путем Великих Мученика.

Ђирковић.

Из Српства и Југословенства

Смрт генерала Јанковића.

Честити старина генерал Младен Јанковић преминуо је у Паризу 20 децембра прошле године.

Покојни Јанковић је, са својим последњим данима и својом смрћу, оличење нашег народног страдања. Ако је ико заслужио мирну старост и спокојну смрт, то је он; па ипак... Неуморан радник и примерно савестан чиновник целога свога века, један од најзаслужнијих сарадника на стварању српске војске, коју је нарочито задужио својим плодним стварачким радом као дугогодишњи начелник Опште Војног Одељења и уредник Службеног Војног Листа, он је био један од оних ретких људи на које се могло указивати претом као на узор честитости. У својој дубокој старости он је до душе имао то задовољство да ужива у плодовима свога дугогодишњег рада: он је доживео сјајне победе оне војске којој је посветио своју најбољу снагу и своје најбоље старање. Али је онда дошао мучки бугарски напад. Сувише стар и слаб да на челу какве дивизије или армије задеје јада непријатеља, покојни Јанковић је морао у туђину, да се потуца од немиле до недрага. Прво је остао у Грчкој, у Волосу и на Крфу, а затим је дошао — управо доведен, јер он више није могао ићи — у Париз да потражи својој болји лека. Али лека није било. Болка није била само телесне природе, и много већи од физичких болова били су душевни болови седега старине због наше народне несреће. Тако је честити старац више превишено но што је подлегао болести. Умро је далеко од свога завичаја и свога огњишта, у-

мро је мученичком смрћу.

Нека му је лака земља славне Француске, „слатке Француске”, како вели непознати песник старе „Песме о Роланду”. За трошно тело старог српскога генерала, кад му већ није било суђено да почива у нашој лепој Србији, није било погоднијег боравка од савезничке Француске, која је братски примила толики број наших ђака и наших избеглица.

Оживљење Југословенског Сокољства. Наше Сокољство је доста дуго, нарочито у вријеме рата, држало и налазило се је у десорганизацији. Од како је, пригодно Југословенског Збора у Питсбургу, одржана Главна Скупштина Савеза нашег Сокољства, и изабрана нова Управа, почело се на све стране радити око реорганизације Сокољства. До сада је тај рад био тих, унутрашњи и припремачки, али сада се већ почињу да виде успјеси.

Поједине Жупе одржале су или одржавају Годишње Скупштине и бирају нове, радније Управе, а Савезна Управа учинила је све припреме за реорганизацију Сокољства. Састављен је добар Технички Збор, састављене су бројне нове вјешбе, вјешбе за натјечање и све потребне упуте, оснива се неколико нових друштава, а старија оживљавају. Што је најважније, Савез је опет почео са издавањем „Гласила”, од којег је ових дана изашао први скупуни број за Јануар и Фебруар.

У гласилу које носи наслов „Југословенски Сокољски Гласник”, пада најприје у очи веома успјео насловни лист на којему је приказано како Сокољи хриле у помоћ својој Домовини.

Гласило ће излазити свакога мјесеца, те ће га добивати сваки члан Сокољских друштава који је испунио своје дужности, правилна одређене, за 60 центи годишње, или 5 центи мјесечно, а нечланови за \$1.- годишње.

Први број „Гласника” обилује добрим штивом. Кратак али одлучан проглас што га ново Старјешинство управља на Соколе, истиче ова три гласа, као правило за Сокољство: Сви као један, један као сви; Сваки Сокол Југословен, сваки Југословен Сокол; Сваки Сокол извјезбан борац, сваки борац у борбени ред. — Нова Управа, поред тога, издала је и веома практичне упуте за ојачање и проширење Сокољства, препоручујући унутрашње јединство и дисциплину, оснивање нових друштава у свакој колонији, држање сокољских предавања, од којих донаша већ први број „Гласника” два веома исцрпна, једно од М. Марјановића, Сокољство је народна војска, и друго од Мохорића Сокољска Мисао.

Осим разних записника и вијести, из којих разабиремо да је одлучено одржати овога љета Својни Југословенски Сокољски Слет, по свој прилици у Чикагу, Ил., и осим напрта разних вјешба, као и позива на Словенска друштва да порадом око оснивања Словенске Жупе, налазимо у првом броју и низ чланака, латиницом, њирпички и словенским нарјечјем, о југословенским добровољцима, а у првом реду проглас што га управља на Соколове у Америци Старјешина М. Марјановић, у којем прогласу позива браћу, да сада и часовина када и Америка ступа у акцију, даду и личну помоћ борби за принципе Слободе и Хуманитета и за Ослобођење и Уједињење Домовине.

Баш у овим часовима Сокољство добива необичну важност. Оно треба да узме у руке организацију борбених снага нашега народа и да тако испуни мисију коју су Сокољству намијенили његови оснивачи. Одиста је потребно да се ојачају сва постојећа друштва и да се оснивају нова, у свакој колонији, и да сва буду међусобно уско повезана и братском љубави и добровољним залптом, јер без тога нема никаквог успјеха ни у којем му драго раду а поготово не у организацији као што је Сокољска. Дужност је пак и све наше јавности да сви ма средствима помогне наше обновљено Сокољство, а дужност би била и сваког свијесног и млађег родољуба да се упише у сокољске редове и настоји на то наговорити све своје знајце. Све што је родољубна и млађага требало би да буде у редовима Сокољским. Сва-

www.nb.rs

Страна 1

SRBOVRAN
— SERB WEEKLY —

Published by
SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND
OF SERB FEDERATION „SLOGA“

443 West 22nd Street New York, N. Y.

Business Manager: M. I. Pupin, 443 W. 22nd St., New York, N. Y.
TELEPHONE: CHLSEA 6008.

Editor: M. Trivunac, 443 W. 22nd Street, New York, N. Y.

Entered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of March 3, 1879.

ки Сокол Југословен, сваки Југословен Сокол.

Закључком Средишњег Одбора Савеза, позивљу се сва Соколска Друштва, Хрватска, Српска и Словеначка, да јаве друштвене управе и друштвену адресу одмах Старјешинству Савеза.

Кливланд, О., 18 фебр. 1917.
М. Марјановић,
Старјешина Савеза — 1402 Е. 40 Ст.

Соколским Друштвима. Управа „Југословенског Соколског Савеза“ јавља: Изашле су прва два броја „Југословен-

ског Соколског Гласника“, пак се упозоравају на то сви Соколи и Соколска Друштва и упућују да траже бројеве од Управе Жуна, на које је разаслат примјерен број истисака, дотично да пошаљу своје тачне најновије адресе Управи Савеза, 1402 Е. 40 Ст., Кливланд, О. Једнако се умољавају и сви они родољуби, који би жељели примати Гласник, да јаве своје адресе Управи Савеза и приложе \$1 као претплату на цијелу годину, ако нису чланови Сокола и ако гласило као такви не прималју.

Грешна Грчка

У Грчкој влада глад. Намирница је све мање, а у колико их и има, оне су пет пута скупе но што су биле. Са глађу се удружила за неко време и зима, јер нема ни угља. И било је умирања у маси. Нарочито су страдала невиначица, страдала су деца.

На жалост, нико боље од нас Срба не зна колико је зло умирање од глади и зиме. Али баш стога што то знамо, ми можемо с правом и питати: ко је крив томе злу у Грчкој?

Ма колико да одговор на то питање изгледа тежак, он је у истини врло прост. Ствари су до душе намерно заплетане — као и увек, у остало, кад се хоће да сакрије истина — али онога који је пажљиво пратио догађаје, нису могле збунити ни разне фабриковане вести ни разне изјаве. А догађаји су текли овако.

Кад је Бугарска објавила мобилизацију, тадашњи грчки председник министарства Венизелос одмах је отишао краљу Константину са спремношћу указом о грчкој мобилизацији, изјављујући да у случају бугарског напада на Србију Грчка има према српско-грчком уговору одмах напасти Бугарску. Краљ је био вољан да на бугарску мобилизацију одговори мобилизацијом, али је изјавио да није на чисто с тим да ли Грчка и на бугарски напад треба да одговори нападом. Венизелос је одмах понудио оставку. Краљ је онда почео наваљивати на Венизелоса да не даје оставку. Рекао је да он само није коначно решен односно грчке акције у случају бугарског напада, али да он још може прићи гледишту Венизелосовом; рекао је још да би због Венизелосове оставке грчка мобилизација одоцnila, и да према томе војска не би била на време готова баш и кад би се он решио да на бугарски напад према Србији одговори нападом на Бугарску. Венизелос је онда трагао оставку. На две недеље после тога бугарски напад на Србију одиета је и дошао. Венизелос онда поново затражи да мобилисана грчка војска нападне Бугарску, сагласно грчко-бугарском уговору. Краљ Константин то одбије. Венизелос поново да оставку и краљ му је уважи.

Тако је цео свет све до бугарског напада веровао да ће Грчка, пошто је на бугарску мобилизацију одговорила мобилизацијом своје војске, и на бугарски напад одговорити нападом. У то је веровала Србија, у то су веровали и сви њени савезници и према томе удешавали своје држање и своје припреме. Нема никакве сумње о томе да је догађаји у Србији текли другачије да се знало поуздано да ће Грчка остати неутрална. Врло је вероватно, на пример, да би у том случају цела северна Србија била одмах евакуисана и да би сва српска војска била сконцентрисана у јужној Србији, коју би због знатно скраћеног фронта могла успешно бранити, чувајући при том везу и са жељезничком пругом и са савезницима на солунском фронту. Она не би било повлачења кроз Албанију, не би било глади и смрти.

Али да оставимо то. Зло, велико зло, било је и прошло, и ми бисмо га лакше поднели да је оно дошло због тога што се грчки краљ одиета колебао. Али оно што није знала Србија и њени савезници, оно што није знао Венизелос као грчки председник министарства, оно што, по тврђењу краља Константина, није знао ни он сам, он краљ Константин, знао је — Радославов, председник бугарског министарства. Радославов је, наиме, изјавио у бугарском сабрању у напред да Бугарска у случају рата са Србијом неће имати сукобе ни с једном балканском силом — дакле ни с Грчком. Од куда то? Је ли могуће да краљ Константин не зна да његова мобилисана војска неће напасти Бугарску, а да Радославов то зна? Да случајно краљ Константин није у напред саопштио Виљему Фердинанду, а Фердинанд Радославову? Да се он није само играо са својим председником министарства Венизелосом, како би што боље изиграо њега и Србију?

Да је по свој прилици тако, потврђује један докуменат који је објављен тек по уласку Румуније у рат. Још у пролеће 1914 године, дакле пре сарајевског атентата и овога рата, изјавио је немачки амбасадор у Риму румунском посланику у Риму, свом тадашњем савезнику, да је Немачка потпуно сигурна да се Грчка неће мешати у случају рата између Аустро-Угарске и Србије. Ово је још у октобру прошле године објавио службени лист француског министарства војног (Билтен дез Арме). Значи дакле да је краљ Константин тачно знао да неће помагати Србију, али да ју је хотимиче држао у неизвесности како би је што боље сахранио.

Али то није све. Бугарски напад дошао је и прошао; Венизелос је пао; а Грчка је ипак држала мобилисану војску. Савезници су питали зачуђено на што та скупа мобилизација, кад војска није употребљена кад треба. Њима се одговарало да је мобилисана војска зато ту да чува границу од Бугара и Немаца. Али једнога дана дођу Немци и Бугари. И шта бива? Грци им сасвим љубазно уступе и оружје, и муницију, и читава утврђења, направе лепо записник о свему томе као о најобичнијој трговини и повуку се, а извесни виши грчки официри предају се чак драговољно са читавим пуковима војске.

Е онда је већ било потпуно јасно. Било је јасно и савезницима и целој свету да је грчка војска била само зато мобилисана да у случају потребе нападне савезнике с леђа, а да је све остало био само изговор. И онда су дошле разне блокаде и искрцавања савезничких трупа, дошле су у опште разне мере које је савезницима диктирала самоодбрана. Савезници више нису могли бити сигурни на солунском фронту докле год су имали својих леђа наоружане трупе краља Константина. Зато су они енергично тражили разоружање тих трупа и њихов пренос у Мореју где не могу бити опасне. Краљ се дабогме дуго одупирао. Тек кад га је блокада толико стегла да је и сам могао добити хлеб само на купон, он је пристао. Али је онда непрестано одговлачио; надао се непрестано да ће Макензен доћи и ослободити га, јер је Макензен одмах по заузећу Букурешта почео поручивати на разне стране како ће ускоро кренути на Солун. Али је сва нада била на празно. Макензен не само да није могао поћи на солунски фронт, него је морао тражити појачања да би се одржао и у Румунији. И тако је краљ Константин најзад морао потпуно погнути главу.

Само, за све то време док је он водио своју игру одговлачећи и одгађајући, глад је по Грчкој све више отимала маха, смрт је све више косила, јер савезници нису могли дати блокаду док се њихови праведни захтеви не испуне.

Краљ Константин је дакле очевидно крив. То је у опште један од највећих криваца у овоме рату. Али настаје питање: је ли он једини кривац?

Није. Извесно није. Све што је овде поменуто о држању краља Константина, изнео је још прошлога лета Венизелос на једном огромном збору усред Атине. Његова тврђења није нико оповргао. Он је та своја тврђења неуморно понављао и преко штампе. И њему су пљескали, одобравали, али... Али кад је требало прећи на дело, Венизелос је срамно напуштен. Нашао се до душе изванестан број честитих Грка који је пошао за њим безусловно, али је тај број мален. Тај је факат у толико жалоснији што се у том малом броју налазе најзвучнија грчка имена: Венизелос, Кундуриотис, Дангис, Политис и други. Грци су обожавали свога Венизелоса док се његово држање није косило са њиховом трговачком зарадом; велики патриота, велики беседник, велики политичар и до краја честит човек, Венизелос је импоновао својим промућурним земљацима докле год је политику и борбу узимао у своје руке, а њима остављао да тргују и да се богате. Али кад их је позвао да оставе своје приватне послове и залозе се заједно с њим за спас етацине, они су му у главном окренули леђа. Онда су им се од један пут учинили паметнији разни Скулудиси, Гунариси, Јамброси и Дусманиси, који проповедају мир и неутралност по сваку цену, па чак и по цену народног образа и животних државних интереса. Да, Грцима се мир јако допадао, јер је одиета био рентабилан. Док су у њихову земљу стизале изгладнеле и поцепане српске избеглице, они су не само спокојно иштали по Атинским улицама, пуним сунца и ваздуха, него су одиета зарађивали више но икад. Само акције грчког паробродског друштва биле су, на пример, скочиле са 500 од ето, толико је зарада грчких бродова због њихове неутралне заставе била повећана. Изгледало је одиета да је тачна она пословица: у Циганке црн образ, али пуна торба.

Али, ево, где се сад Грци нађоше и са црним образом и са празном торбом. Глад бесни у Грчкој, умире се од глади. И никога да зажали, никога да помогне. Док су Срби у својој несрећи имали уз са симпатије и помоћ целога света, за Грке неће нико ни да чује. По изјави њиховога краља, новинари неће чак више ни да штампају његове изјаве. Неће, јер знају колико у њима има истине.

И што је најглавније, ово је извесно само почетак грчке несреће. Права исплашњава за лакоумно играње са својим народним обавезама и својим народним образом по свој прилици тек имају да дођу.

Претплатницима „Врача Погађача“

Све дужнике „Врачеве“ моли Зорка С. Лазина да испуне своју дужност и упуте дужну претплату на адресу:
Rev. M. S. Božičković,
Chisholm, Min., P. O. Box 511

који не примљен новац доставити пој.

Моле се сви наши листови да објаве овај апел.

ДО ЗНАЊА.

Срп. Д. Д. „Вазнесење Господње“ бр. 115 СССС, у Хајона, Инд., овим ставља до знања својим члановима, који се налазе изван седница друштва да је друштво решило на својој седници од 11. о. м., да сви они чланови овог друштва, који се налазе у местима где постоје друштва Савеза Слоге, узму преступне листове и ступе у дотична друштва, иначе у случају болесне губе право на болесничку потпору.

Иван Еремић, Жива Габоров, председник, рачуновод.

Руски Цар и наше народно уједињење

Кад је г. Л. Мијушковић, у мају 1916. надусто краља Никола, дошао је на његово место г. Радовић. Госп. Радовић је дошао и као пријатељ краљев и као пријатељ српског народа у Црној Гори. Као пријатељ краљев, јер је хтео, не само да краљеве спасе од лаге Бранковића, него и да му осигура место у уједињеној српској и југословенској држави; а као пријатељ српског народа у Црној Гори јер је био дошао са програмом уједињења Црне Горе са Србијом, са програмом уједињења читавог Српског Народа у једну државу. И за то је г. Радовић, као први црногорски крунски саветник, као црногорски Министар Председник, 6. (19) августа 1916, предложио краљу Николи да абдицира у корист свога унука, Његовог Краљевског Висоцанства Престоноследника Александра.

Краљ се, тада, бар привидно, није бранио од тога предлога, признао је корисну и патриотску страну предлога, рекао је да је то увек била и Његова жеља, да се Српство уједини, али је тражио да му се за то даде време на и да се ствар постепено изведе. У ствари краљ је, са тим и другим, разним изговорима, хтео да добије што више времена, очекујући победу Централних Сила и ресторацију „велике Црне Горе“ под титорством Аустро-Мађара.

Госп. Радовић је чекао на из-

вршење краљевског обећања. Краљ је, опет, очекивао на нешто друго, на победу немачких царевина. Тако су, од данас до сутра, прошли шест месеци.

Но и томе је чекању и стрпљењу г. Радовића морао доћи и дошао крај. Прошлого месеца јавили су амерички листови да је краља Николу оставио и г. Радовић.

Онда је дошло ово: Пре неколико дана стигла је вест из Париза, која се потврђује са најзваничнијег места, да је Његово Царско Величанства Руски Цар одликовао г. А. Радовића.

Госп. Радовић није успео, ни у дванаестом часу, да окрене правим и српским путем краља Николу, али је успео да га, у питању нашег народног уједињења, за које Српски Народ вековима лије своју драгоцену крв, истера на чистину. И ту је услужу г. Радовића Њег. Величанство Руски Цар наградио својим високим одликовањем.

Овим се значајним актом све чано изјаснио велики Словенски Цар за уједињење Србије и Црне Горе и тиме још једном доказао своју високу наклоност према Српству и Југословенству Живела Русија! Живео Николај Други!

Живело наше Народно Уједињење!

С. Богдановић.
Њујорк, фебруара 1917.

ничега забрањенога. Нека само тако продуже. Крајње је време да се све државе отворено изјасне против обичног разбојништва, и крајње је време да сви увиде како је неутралност то исто што и јатаковање.

Грчка војска с оне стране браве.

У прошлу суботу јавиле су новине ову вест из Атине:

До 19 фебруара пребачено је у Мореју 15,800 грчких војника, 4200 коња и мазга, 313 топова, 155 машинских пушака, 140,000 пушака, 105,000 сандука пешадијске чебане, 333,000 граната и 133,000, 000 пушчаних метака. Преко Пиреја се преноси још 197 стarih турских топова.

Према томе изгледа да је цела грчка војска пребачена у Мореју. По рачуну из 1908 године број грчке војске износио је у мирно доба 21,355 војника и официра. Свакако сада да не тај број бити око 25,000 војника. 8000 грчких војника предало се Бугарима, 15,800 пребачено је сада у Мореју.

Мореја је јужно полуострво које је одвојено од севернога дела Грчке Коринтским Заливом. Коринтски Залив пазе савезнички бродови тако да Грци више нису у стању приредити напад с леђа савезничкој војсци у Македонији.

Талијани у Епиру.

Све до средине фебруара месеца савезнички фронт у Македонији није стајао у непосредној вези са Талијанским фронтом код Валоне. Код Корице, на грчко-албанској граници, та веза била је прекинута и ту су Грци непосредно опњили са Немцима. 20. фебруара јавише брзојави из Атине да су Талијани заузели Корицу и успоставили непосредну везу са савезничком војском у Македонији. Према томе од Валоне, на Јадранском Мору, до реке Струме сада се протеже непрекидни фронт савезничке војске.

„Пољска војска“.

Кад су Немачка и Аустрија прогласиле руске делове Пољске за независну државу смерале су на једно: да не се напи велики број Пољака који ће до брвољно ступити у немачку војску — да се бори за „независност Пољске“. И Немачка и Аустро-Угарска много су рачунале на ту војску. У ту сврху послати су у Пољску многи официри да организују и извекбају ту силну војску. Све су ку који год би се јавио. Ну пре неки дан јављају из Женева, да су Немци силно разочарани. Од целе те приче није било ништа. У пољску војску јавило се свега неколико стотина људи.

Шта стаје рат до сада?

У прошли петак немачки министар финансија поднео је пред немачки сабор предлог да се распише још један ратни зајам од 15 милијарди марака. Том приликом изјавио је он да рат до сада стаје све зарађене државе 300 милијарди марака. Од те своте спада на Централне Силе 100 милијарди, а на Савезне Силе 200 милијарди марака.

Да се оцени прави значај ових страховитих издатака треба имати на уму, да Савезничке Силе броје 713 милијуна, а Централне Силе 143 милијуна становника.

НЕДЕЉНИ ПРЕГЛЕД

Годишњица Вердена.

Ових дана, 21 фебруара ове године, навршила се година дана од изненадног и силног немачког напада на Верден. Опасност је била врло велика. Немци су већ на све стране трубили да је пад Вердена, а у вези с њим и пад Париза, питање од свега неколико недеља, и одиета је било тешко тврдити да се њихова предсказивања неће испунити. Али се Французи нису збунили. Они су ставили у покрет сву своју храброст и сву своју природну бистрину и окретност, и катастрофа је отклоњена; отклоњена за вечита времена. Данас се, без претеривања, о Вердену може говорити као о једном свршеном догађају, као о једној славној француској победи и једном судбоносном немачком поразу. Од Вердена су немачка кола ударила низ брдо.

Енглеске победе.

За сад само бележимо да су Енглези знатно потисли Немце на фронту од читавих 11 миља. И на Тигрису према Турцима Енглези су такође однели сјајну и значајну победу. У идућем броју биће више говора о овим победама наших савезника, а овом приликом само скрепемо пажњу на то да су оне увод у велику пролетњу офанзиву.

Председник Вилсон.

И идућу недељу Председник Вилсон свечано ступа по други пут на председничку столицу.

Председник Вилсон изабрат је у новембру месецу. Тада је народ на изборима рекао ко има да буде председник Сјед. Држава за идуће 4 године. Ну то још није било све. У јануару месецу по истој ствари гласали су изборници по појединим државама. Ти гласови донети су у Вашингтон пре неколико дана и пребројани у Конгресу. Тек тим последњим чином утврђено је законитим путем ко

је изабран за председника. Сада, у недељу изабрани председник полаже заклетву и ступа на своју дужност.

Говор Лојда Џорџа.

У прошли петак говорио је пред Доњом Кућом у енглеском сабору Лојд Џорџ, председник енглеског министарства. То је свакојако један од најозбиљнијих говора који су се до сад чули у Енглеској са тог места. Он најављује да је енглеска влада решена на све жртве да би добила рат.

Да би се обезбедило снабдевање земље храном, Лојд Џорџ тражи: 1) Да се енглески народ одрекне свих непотребних артикала како би се што већи број бродова могао употребити за пренос хране; 2) Да се што више појача грађење транспортних бродова; и 3) Да се повећаним ценама за земаљске производе што више подстакну земљорадници у Енглеској на што већу производњу хране.

Ова последња мера нарочито ће обрадовати Немце. Они су из почетка пустили глас како ће Енглеска због појачане субмаринске акције остати без хране већ кроз месец дана, а после су тврдили да ће то бити кроз два до три месеца, док, ево, Енглеска предузима мере за храну у идућој години, а на прве месеце и не мисли. И ово немачко предсказивање тачно је дакле као и толика друга, на пример, о паду Вердена.

„Немачко беснило“.

Израз „фурор теутоникус“ (немачко беснило) постоји већ вековима. Да он није празна реч, доказали су Немци многобројним поступцима у току овога рата, између осталог и потапањем холандских лађа крајем прошле недеље. Једнога јединога дана потопили су Немци седам холандских трговачких бродова, и то без икаквога повода, јер у њима није било

СЈЕДИЊЕНЕ ДРЖАВЕ ПРЕД РАТОМ

По последњим вестима, пред седни Вилсон сматра потапање лађе „Ланоније“ као несумњиву повреду међународног права и отворен акт непријатељства, јер су том приликом жртва немачког гусарства били амерички грађани. Значи да је рат с Немачком неизбежан.

Готов је законски предлог којим се грани наоружање америчких лађа и одбранбени кредит од 100.000.000 долара.

Уједно се јавља да је амерички амбасадор у Бечу, по наредби из Вашингтона, предузео све припреме за повлачење из дипломатског и конзуларног особља из Аустроугарске, јер званични кругови Сједињених Држава сматрају да је припадник односа са Аустро-Угарском неминован. Шпанска влада је већ умољена да узме у своје руке заштиту америчких интереса.

Прошла недеља на бојишту

Лондон, 24 фебр. 1917.

Где ће доћи главни удар. Судећи по садашњим знацима идућа општа савезничка офанзива, у колико је реч о енглеској војсци, биће у главном упућена кроз Белгију и Северну Француску на западном фронту и на источном фронту кроз Малу Азију, преко Тигриса. Солунска војска остаје, као и Велингонова код Торес Вердрае, да изврши коначни напад на Балкану, докле ће Талијани имати за задатку да држе у шкрипцу краља Константина и да задржавају 400.000 Аустроугарца на Сочин. Од Русије се очекује да држи источни фронт и да, ако јој буде могуће, продире што дубље у Галицију и Малу Азију и ослободи Пољску. Француска ће да чува свој фронт.

На тај начин у општим потенцијалима овдашњи војни стручњаци описују планове за борбу овог пролећа, док о појединостима још се не говори ништа, јер су то тајне Генералног Ратног Већа. А кад би се за те појединости и дознало, не би цензура дозволила да се објаве преко новина. У који ће дан почети велика борба, још је непознато. Али се држи да је само магла и киша прошле недеље спречила војску на белгијско-француској граници да пређе у опти напад.

Енглеска војска је готова. Енглеска војска потпуно је готова, само чека на наредбу за кретање. Пре недељу дана објављено је да творнице за небану не морају више повећавати свој производ, јер се сада производе довољно дебеле сваке врсте не само за енглеску војску већ и за друге савезнике. Даномице шаљу се на фронт велики топови. На фронту је генерал Хег саградио 220 миља нове железнице за пренос ових топова. Он смера да удари свом силом и да ове године сврши рат.

У исто време и Немци са своје стране припремају све, тако када дође до овог цинског сукоба борба ће бити много очајнија, јасније страшније него што је икад запамћено у овом или ком другом рату. Више од три недеље ограничени је

ОБЈАВА МИНИСТАРСТВА ПРОСВЕТЕ И ЦРКВЕНИХ ПОСЛОВА.

У службеним „Српским Новинама“ од 12 јануара ове године налази се ово саопштење: Министарство Просвете и Црквених Послова моли све писце и издаваче књига, брошура, новина или других публикација, штампаних или аутографисаних, да му, од сваког издања, пошљу по пет примерака који ће се чувати у библиотеци Министарства. Веома је потребно да се сачува све што је на нашем (српском, хрватском, словеначком) језику, ма где и у ма ком облику, објављено у прошлој години, од нашег изласка па до повратка у Отаџбину. Министарство нарочито полаже на то, да све ово сачува у својој библиотеци и нада се, да ће се исписи и издавачи радо одазвати овом тражењу. Пошлице слати непосредно Министарству.

Из Канцеларије Министарства Просвете и Црквених Послова - ПБр. 228, 10 (23) јануара 1917. — Крф.

од Сера, на другој страни реке Анкра. Ну ипак су Енглези ту затекли нешто војника у ископима.

Из овога се закључује да ће Немци напуштати све мање положе, пошто за неко време задрже надирале противника, а да ће главну војску сабирати на јаче утврђене положаје мало даље у позадини. Наравно, тачке од великог стратешког значаја, као што је Бит д' Варленкур, биће брањене до последњег човека. Али Немци се више не бију онако као што су се раније тукли, када су очајнички бранили сваку ступу земљишта, Уз то још број заробљеника у последње време надмашује савезничке губитке.

Један од највећих успеха на бојном пољу од нове године коначно је зајамчан ове недеље. Прошле недеље Енглези су освојили салаш Беј-кур, на северној страни Анкра, па су продужили напад у два правца: на северу од реке Анкра пут Миромона, на југу од реке Анкра пут Пти Миромона. На јужној страни реке добили су Енглези читаву миљу и по. У почетку су стигли до неколико стотина јарди пред Пти Миромон. Синоћ су Енглези по сели и то село. Жељезнички на сип пред овим селом потпуно су разорили енглески топови.

Борбе на Тигрису.

На крајњем југоистоку великог војништа, на Тигрису, Енглези се бију више него икад до сада. Кут-ел-Амара налази се у једном савоју реке Тигриса. Енглези су успели да ископају читаву линију шанчева на улазу у тај савој, кључ, и Турке сасвим затворе у Кут-ел-Амари. Одатле су Енглези пошли напред и изашли су на читавих 10 миља више Санајата где се сада налазе Турци. Енглези нису могли ићи даље, јер им иза леђа још увек стоји јака турска војска. У место тога Енглези су ове недеље покушали да нападају Турке на северној обали реке. У четвртак отели су Енглези на тој страни две линије турских шанчева. Онда је почела падају јака киша, река се почела изливати и ометати пристизај појачања, те је и борба престала.

БОС.-ХЕРЦ. ИЗАСЛАНСТВО.

Изасланици Одбора бос. херц. емиграције г. г. Перо Слешчевић и Владимир Гајиновић вратили су се у Женеву и поднели врло опширан и документоан извештај Одбору који им се најлепше захвалио на њиховом патриотском и смисленим раду. Одбор сматра за своју особиту дужност да се, употребљујући ову прилику, захвали од свега срца прилагачима, Србима и осталим Југословенима, који су се сетили наше сиротиње и свима нашим јавним представницима и органима јавности који су помагали изасланике Одбора у њиховом раду. Одбор ће изнети на јавност тај члан рачун о свему утрошеном новцу.

СЕЛО

Српско Певачко Друштво „Тусле“ у Њујорку, приређује своје поучна-забавно Село са играњем у недељу, 4. марта 1917. г. у Српском Дому, 443 Вест 22. улица, на које позива сву браћу Србе и остале Словене из места и околице. Улазница 10 центи од особе. Чист приход намењен је српској ратничкој сирочади. Почетак у 3 сата по подне, а свршетак у 7 и по вече. Приређивачки Одбор.

Савезни Гласник

ИЗДАТАК НОВЦА ЗА МЕСЕЦ ЈАНУАР 1916.

Издатак:	6 Никола Павловић	\$1,000.00
	7 Анко Паджанић	200.00
	1 Лазар Јањић	150.00
	81 Лазо Смиљанић	100.00
	170 Никола Крајчић	100.00
	254 Ђорђе Милошевић	100.00
	1 Јаков Дабић	50.00
	145 Шипро Чорлија	50.00
	227 Јован Савић	50.00
	288 Станко Шпановић	50.00
Операције и болне потпоре:		
	78 Милан Иванданић	100.00
	93 С. М. Права	100.00
	102 Лазар Абдић	100.00
	172 Милош Добрић	100.00
	3 Јоко Мршов	75.00
	157 Милан Караповић	75.00
	5 Саво Чанак	50.00
	11 Саво Ђурић	50.00
	78 Милан Божичковић	50.00
	215 Радојко Обрадовић	50.00
	256 Мојсије Балзан	50.00
	10 Митар С. Дангубић	35.00
	11 Вељко Мијатовић	35.00
	23 Саво Петровић	25.00
	101 Стево Добрић	25.00
	157 Миле Ђерин	25.00
	172 Јово Дондур	25.00
	234 Лазо Рашић	25.00
	7 Станко Вујић	90.00
	11 Штепан Вујаčić	90.00
	13 Митар Радић	90.00
	47 Лука Лончар	90.00
	78 Милан Божичковић	90.00
	81 Ђубоја Милковић	90.00
	157 Саво Радошевић	90.00
	246 Милош Вапц	90.00
	253 Милош Бабић	90.00
	264 Милан Д. Богдановић	90.00
	59 Исо Димчић	60.00
	254 Ђорђе Милошевић	60.00
	20 Владимир Екшевић	30.00
	58 Буда Наранчић	30.00
	58 Вилија Грозданић	30.00
	116 Миланко Баландовић	30.00
	154 Јосе Морета	30.00
	254 Васо Босић	30.00
	269 Митар Бајдер	30.00
	269 Шипро Першић	30.00
	282 Раде Ђекић	30.00
	30.00	
Осирптине:	81 Миле Павловић, део	182.00

ДРУШТВЕНИ ГЛАСНИК

ЈАВНА ЗАХВАЛА.

Пододбор Просвјете у Чикагу Ил., одржао је даје забаве од како је поново основан, прву забаву 25. новембра 1916. год. а другу 27. јануара 1917. год.

Забаве су испале сасвим добро и врло добро посећене. Имамо да захвалимо свој браћи и сестрама, који увеличале ове забаве, и допринијели користи истим. Особито хвала нека је браћи и сестрама, који дароваше доброволни прилог, нека је хвала и оној браћи који се заузеше за забаву и радиле на истој, имамо да захвалимо браћи Соколима који се заузеше за објек забаве да приреду позоришну игру, за забаву, и који су удигли своје улоге онако како вазда Соколи умију да изуче своје улоге и да се покажу на позорници, онако како треба, комади за објек забаве су испали сасвим одлично. Доброволни прилози са забаве Пододбора „Просвјете“ 25. новембра 1916., дароваше слиједни:

По \$10.00: Там. Др. Србадија; по \$5.00: Браћа Ногулић, Срп. Пекара у Ђолот, Ил.; по \$1.00: Јован Панић, Крсто Томовић, Васил Милидраг, Петар Пејоновић, Грујо Чоновић, Илија Милицар, Јаков Дабић, Вуковић и Комић, Јово Бошњак, Јово Пујић, Ристо Г. Луѓиња, Душан Пејовић, Илија Говедарица, Саво А. Јакишић, Видак Стевановић, Дукица Самарцић, О. Милан Мрвичић, Анто Лучић, Божо Чоновић, Саво Вуковић, Алекса Радовановић, Новак Бејатовић, Милан Ердељан, Васо Чорбић; по 50 ц.: Владо Брчић Шћепан Милојевић, Никола Вујовић, Ристо Комленић, Богдан Јокановић, Саво Милидраг, Стеван Перушица, Миле Вуковић, Славко Панајатовић, Грујо Дољер, Петар Ђерић, Милица Самарцић, Божо Милојевић, Лазо Брчић, Милош Јокановић, Обрен Говедарица, Пеко Косовић, Петар Тепавчевић, Лука П. Милојевић; по 25 ц.: Владо Милићевић, Милан Драговић, Радован Атељевић, Илија Мијатовић, Максим Милојевић, Божо Кијац Максим Милојевић, Божо Мијатовић, Ристо Мучибабић, Никола Брчић, Владо Памучић, Лазар Левић, Милован Црњак, Мићо Кошутић, Саво Јак-

11 Михо Рикало, део	137.80
19 Саво Мраовић, део	866.31
49 Саво Рајновић	800.00
59 Васил Варда, део	254.35
215 Тимкоф Иванов, део	261.70
215 Милија Поповић, део	800.00
216 Ђорђе Милојевић, део	234.85
282 Вид Рамета, део	148.50
64 Јока Мијатовић, део	200.00
11 Мило Јакић, део	141.90
134 Тодор Ђуревски, део	294.80
278 Драгица Боровић	800.00
Остатци:	
254 Милан Чуровић	200.00
Остали издатци:	
Трошак чланова Управног Одбора	260.30
Плаће чиновништву за јануар	302.00
С. Х. Вуџ, државно-оплаћеном рачуноводству за преглед књига и рачуна концем 1916. г.	133.33
Ишпурски Департамент, рачуноводствима у јуну 1916. г.	41.88
За превод докумената и записника ванредне конвенције на енгл. језик за суд	92.00
На рачун парбених трошкова у парници Душана Д. Славског и другова против Савеса Сјед. Срба Салога	2,500.00
За промену чекова за децембар	22.87
Поштарина и телефон	41.60
Друштвене тискалице, хартија и канцеларијске набавке	176.88
Др. бр. 215 чланарина Ђорђа Милутиновића	5.80
За Савезне шапкове	255.56
Из Култ. и Добр. Фонда:	
Штампање, уређивање и администрација Србрана за јануар	558.65
Поштарина за Србрана за јануар	
ропу за месец децембар и јан.	30.00
Помок. Владимиру Кнежевићу	60.00
Помок. С. Врговићу	60.00
С. П. Павловићу, изасланику на Југословенском Збору у Питсбургу, Па.	9.00
Плаћа рентиру од 3. до 31. децемб.	60.00
Плаћа рентиру од 1. јануара до 5. фебруара	82.50
Гас и електрика	84.62
Центрорске набавке за кулу	8.75
Укупно	\$13,742.06

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА „СЛОГА“
Гл. Тајник: Душан Трипчевић.

даје на знање свим својим члановима, даје на својим редовним седницама, одржати 3-ег, и 17-ог јануара о. г. решило, да сваки члан поменутог Друштва, плаћа по 50 центи више месечно као ванредни принос за време од 6. месеца, почев 1. јан. ове год. и то из разлога што је Друштво имало огромних расхода, у болним потпорама и потребним трошковима за целу 1916. годину. Достављамо ово знања ради свим својим ванместним члановима. Са Српским братским поздравом
С. Д. Д. „Острог“ бр. 15. С. С. С. „Слига“
У Њаксону, Кал. фебр. 17. 1917.

ЛЕП ПРИМЕР.

Срп. Доб. Др. „А. П. Карађорђевић“ бр. 290. С. С. С. у Грет Фалс, Моит, на својој седници одржаној 9. фебр. о. г. сакупило је за српску ратничку сирочаду леуу своју од \$280. 60. Ова је су ма сакупљена између чланова поменутог друштва, као и између осталих овдашњих Срба. Новац је послат преко Српске Народне Одбране да се упути где је најпотребније. Имена прилагача биће објављено у „Србобрану“ са осталим приложима С. Н. О.

Хвала племенитим прилагачима у име наших хероја и ослободилаца и њихове сирочади.
Милинко Милковић, тајник.

ТРАЖИЊА.

Тражим Шћепана и Данила Влачића из Полица требињског, Херцеговина, који су се налазили у опрагу 6. мес. у Лос Анџелес, Кал. да ми се јаве, пошто им имам изручити адресу њихова брата, који се налази у Русији као српски добровољац. Нека ми се јаве на адресу: Р. О. Вох 112. Њаксон, Кал.

Илија Марић.

СА СВЕТОСАВСКЕ ЗАБАВЕ.

Овдашње Срп. Доб. Др. „Слобода“ бр. 22. заједно са Југословенским А. М. Пол. Заб. Клубом приредило је Светосавску забаву у којој сирочади изгинулих српских хероја и југословенских ослободилаца. Забаву је испала успешно изнад сваког очекивања.

Дужност нам је захвалити се свој овдашњој браћи Србима, Хрватима и Словенцима, који се дивно одазваше и братски ракумеште племениту сврху за коју се је забаву приредило. Тиме су показали да и делом чине оно што у срцу осећају. Особито хвала нека је браћи из Такоме, која нису изјавили пута ни труда — а боме ни трошка, него нас у лепом броју посетили, у чети од седамдесет момака — окићених српским и хрватским тробојкама. Тиме су дали диван пример

братске слоге и љубави. Дужност нам је објавити да је укупни приход био \$164.50 — расход \$64.50. Чист приход остаје \$100.00, коју смо суму послали преко председника Срп. Нар. Одбране г. М. И. Пулина да је упути за одређену циљ.
Сентл, Ваш. 7. фебр. 1917.
Приређивачки одбор.

ПОЗИВ НА ЗБОР У БАЛТИМОРЕ, МД.

Новоосновани Местни Одбор Српске Народне Одбране у Балтимору, Мд. одржаће Велики Збор у недељу 4. марта ове године, на који се позивају све сес пре Српкиње и сва браћа Срби, да неизоставно дођу.

На збору ће говорити брат Јово Акимовић о значају Српске Народне Одбране и дужностима нашим у данашње доба.

Збор почиње у 2 сата по подне. Браћа заборавите све личне расписе и увере, сви смо Срби, сви смо Браћа, једном циљу жу димо, дођимо сви на збор у недељу и сјединимо се у Српску Народну Одбрану.

Живели и до виђења у недељу. Балтиморе, Мд. 1. марта 1917

УПРАВА

Васа Жебелан, председник.
А. Јовановић, подпредседник.
Јован Акимовић, тајник.
Јован Дојчић, благајник.

ТРАЖИЊА.

Душан Ј. Тасић, српски избеглица, љак, који сада живи у Француској, тражи свога брата Љубомира Ј. Тасића, који се је бавио пре годину дана у Фарезу, Па. За адресу нека се обрати на тредиштво овог листа.

ОПОМЕНА.

Срп. Д. Д. Јединство, бр. 11 СССС. са овим извештајује своје чланове да су ушли у четврти месец дуговине друштву и Савезу и то су следећи: Шћепан Андријашевић, Војислав Богдановић, Вукота Булаић, Петар Јаничић, Митар Карић, Симо Ковач, Петар Миловић, Томо Милић, Саво Радош, Ристо Радић, Алим Самарцић, Илија Вукановић, Крсто Чановић, Мијајло Марковић, Лука Самарцић, Ристо Милић.

Сви овде горе наведени позивају се, да свој дуг уплате најдаље до 25 фебруара о. г. Ако се до тог времена не јаве приморани смо поступити по друштвеним правилима.
Српски вам поздрав!
Ристо Ђурић, рачуновођа.

ПРОМЕНА АДРЕСЕ

Молим управу савезног органа Србобрана, да ми измене адресу.

Моја СТАРА адреса била је:

Име и презиме.....

Број баксе, или број куће и улица.....

Град и држава.....

Моја НОВА адреса гласи:

Име и презиме.....

Број баксе, или број куће и улица.....

Град и држава.....

Друштво..... број.....

Ко год мења адресу, нека тачно испуни горњу листу и цео овај оглас изреже и пошље на управу Србобрана на адресу:

СРБОВРАН

443 W. 22 Street
NEW YORK, N. Y.

САВЕЗ СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА

(SERB FEDERATION SLOGA)

Главно седиште: ЊУЈОРК; Њ. Ј.

443 West 22 Street New York, N. Y.

Главни Председник: М. И. ПУПИН

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Главни Подпредседник: ПАВЛЕ Х. ПАВЛОВИЋ

443 W. 22 Street, New York, N. Y.

Чланови Управног Одбора за 1916:

- ЈОСИФ РАЈНОВИЋ, МИЛЕ КУКОЛЕЧ, ЂУРО И. ГРЕГОВИЋ, ГЛИШО РАПАИЋ, СТЕВО БАБИЋ, НОВАК М. БОГДАНОВИЋ, МИЛИЈА ВУЛНОВИЋ, ВИДОЈЕ БОГО, МИЛИЈА РАДАКОВИЋ, СТОЈАН ПАВЛОВИЋ, ДУШАН ПОВОИЋ, НИКОЛА ТРБОВИЋ, СИМО ВУЛНОВИЋ, БОРБЕ ПУРЛИЈА

КЊИТЕ САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА ПРЕГЛЕДА ДРЖАВНА ВЛАСТ СВАКА ЧЕТИР МЕСЕЦА

Савез Сједињених Срба Слога исплаћује:

Table listing medical services and their costs, such as 'На име осмртнице \$ 800 или 4000 Дил.', 'За губитак оба ока, или обе руке, или обе ноге, или једне руке и једне ноге \$1500 7500', etc.

За операције: слепог прева \$100; камена у бешици \$100; у случају олуности \$75; трахоме \$25; отварање утробе \$100; женске операције \$50; операције шљеза \$25; рака \$100; дебелиг прева \$35; за операције на глави, оку, узу, носу, грлу и зглобовима од \$25 до \$75; за отварање крви од \$15 до \$35.

Осим тога сваки члан добија од 50 до 400 долара на име операције, болне потпоре и осакатинне, које нису горе нарочито на значене, а према тежини повреде и увиђаности у правног одбора.

Српско Народна Одбрана

БОЖИЊНИ ДАРАК СРПСКОЈ ВОЈСЦИ.

Приложил су следећи:

Table listing donors and their contributions to the Serbian War Relief, including names like Јован Вјештина, Алим Мркић, Миле Мајсторовић, etc.

Table listing donors and their contributions, including names like Илија Брајковић, Никола Јањатовић, Миле Јањатовић, etc.

Table listing donors and their contributions, including names like Богдан Боснић, Раде Ј. Матић, Раде Д. Матић, etc.

Table listing donors and their contributions, including names like Јован Вјештина, Алим Мркић, Миле Мајсторовић, etc.

ЈОШ МАЛО СТРПЉЕЊА!

Рад око израде новог адресара, по коме ће чланови и претплатници добити лист „Србовран“, примиче се крају, и још за 2-3 недеље биће цели адресар сложен и оштампан и онда смо уверени, да не сваки бити задовољан са тачношћу, којом ће у будуће примати лист.

ТУЖНА ВЕСТ.

Овдашње Срп. Д. Д. „Уједињено Српство“ бр. 114 СССС. јавља свој брављ члановима, као и осталим Савезним члановима и Србима, да је дана 4. феб. о. г. испустило своју млађану душу наш члан и брат Петар Алимовић у својој 23. години. Покојник је рођен у селу Главница, општина Имотски, Далмација, где оставља уцвијелог оца, брата и сестре, а овде оставља ожаљостивог рођака Илију Алимовића, комшије и пријатеље.

Томо покојниково предање је матери земљи 9. фебр. уз пратњу нашег друштва, као и осталих Срба, Хрвата и браће Руса. На спроводу је чиновствено православни руски свештеник, који је за ту сврху парочито дошао из Селта, Вап. Над гробом опростио се је са покојником дирљивим и поучним говором г. свештеник и зажелио покој души милогам нам брата.

Наше друштво опим нароче своју благодарност својој браћи Србима, Хрватима и Русима, који су узела учешћа у потреби, а теби мила наш покојничке нека је лака она туза груди земље.

Ожалошћено Срп. Д. Д. „Уједињено Српство“ бр. 114 СССС. у Портланду, Оре. Никола Јовановић, тајшк.

СВЕТСАВСКА ЗАБАВА У АБЕРДИНУ, ВАШ.

На Св. Саву, 27. јан. о. г. приредило је овдашње друштво „Нови Пазар“ Светосавску Прославу са бираним програмом. Чист приход од ове забаве намењен је за помоћ српске ратничке сирочади, који је износило \$56.45.

Осим играчке, изговорено је неколико лепих декламација. Господа Новак Радовић и Божо Милиновић декламовали су: о Св. Сави. Г-па Неста Берберовић декламовала је „Усамљена Српкиња“; г-ца Олга Берберовић „Зора руди са Балкана“.

Још ми је напоменути неколико вредних Српкиња и Хрватица, које нежалне труда око припремања забаве, само да се што бољи успех постигне за паметнују сврху. Највећу благодарност дугујемо г-ци Нести Берберовић, која је осим што је неуморно радила на припремама за забаву, поконила један златан зокет, да се наигра, а што је донело чистих \$7. Нека је велика благодарност и овим г-мама и г-цама: Зорки Јовановић, Љуби Берберовић, Олги Берберовић, Савици Секулић, Марији Батричевић, госп. Јови и Пери Рондић, Љуби Антић, Марији Батиновић, Ђени Мршић, Савети Берберовић.

Сви горе поменути даровали су по један или више лепих колача, да се продају за одређену сврху.

Друштво им лепо захваљује на родољубивом пожртвовању и жели, да се и остале овдашње Српкиње и Хрватице угледају у овај лепи пример.

ЈАВНА ЗАХВАЛА.

Пригодом смрти нашег брата и члана, Дале Зобенице, од друштва „Бан Страхињин“ бр. 151 СССС. у Рихтон, Па., не можемо пропустити, а да се јавно не захвалимо друштву „Привредник“ бр. 199 СССС. у Стубеница, Охајо, а особито брату председнику истог друштва, г. Милију Додеку. Он је на радни дан позвао неколико браће свога друштва, те су присуствовали спроводу нашег покојника брата. Нека им је, за то част и хвала! А нашем незаборављеном члану нека је лака ова груда турсе земље. Био је добар Србин, честит и валан члан нашег друштва.

Ђуро Лапчевић, рачуновођа.

ТРАЖЊА.

Браћа Милан и Рада Јатин, који живе у Француској, траже свога брата Душана Јатина, кројача и Перу Јатина.

За адресу нека се обрати на уредништво овог листа.

ТРАЖЊА.

Срп. Д. Д. „Св. Никола“ бр. 285 СССС. у Лукоу, Па., тражи свога члана Милана Зеца, који је одаље отишао у месецу октобру и од тога времена није се братствено јављао. Са овим се опомиње да се јави своје друштво најдуже до 10. марта о. г., у противном случају поступиле се строго по правилима.

Дале Радаковић, тајшк. Р. О. Вох 387 Лукоу, Па.